

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Παιδικό δωμάτιο

Κάπου στην Αθήνα

ΑΓΟΡΙ

Ένα αγόρι ξανθό, με μάτια που αστράφτουν, στεκόταν όρθιο μπροστά στη βιβλιοθήκη του.

Το αγόρι σήκωσε το βλέμμα του ψηλά.

Ήξερε τι έψαχνε. Εκείνο το βιβλίο που αγαπούσε περισσότερο.

Για το αγόρι, αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολη δουλειά. Γιατί το αγόρι λάτρευε τα βιβλία.

Στην αρχή έβγαλε από τα ράφια τα βιβλία που μιλούσαν για γίγαντες και νάνους, για δράκους και βασιλοπούλες.

Του φάνηκαν όμως πολύ παιδικά.

Μετά, έβγαλε εκείνα που μιλούσαν για ήρωες και βασιλιάδες, για μάχες και πολέμους, για άγρια ζώα που ζουν ανάμεσα στα ψηλά δέντρα με τα πυκνά φύλλα.

Του φάνηκαν όμως πολύ τρομακτικά.

Το αγόρι απογοητεύτηκε.

Έψαχνε να βρει ένα βιβλίο που θα του έλειπε, αν το έχανε.

Που αν κάποιος άλλος το διάβαζε, δεν θα το ξεχνούσε ποτέ.

Τελικά, το βρήκε.

Του το είχαν χαρίσει δύο χρόνια πριν, στα ένατα γενέθλια του.

Το πήρε, το κράτησε, το ξεφύλλισε.

Μετά, άνοιξε την πρώτη του σελίδα και άρχισε να διαβάζει:

Αυτή είναι η ιστορία ενός άντρα με μεγάλη μύτη και μιας γυναίκας με μακριά μαλλιά.

Ο άνδρας με τη μεγάλη μύτη αγαπάει τη γυναίκα με τα μακριά μαλλιά.

Δεν τολμάει όμως να της το πει.

Πιστεύει ότι, αν έχεις τέτοια μύτη, δεν μπορούν να σε αγαπήσουν.

Μπορούν μόνο να σε λυπούνται. Ή να σε κοροϊδεύουν.

Ο άνδρας με τη μεγάλη μύτη είναι ποιητής. Βάζει τις λέξεις στη σειρά και ζωγραφίζει μ' αυτές εικόνες.

Έχει και ένα φίλο.

Ο φίλος δεν είναι και τόσο έξυπνος, αγαπάει όμως κι αυτός τη γυναίκα με τα μακριά μαλλιά.

Αλλά δεν ξέρει πώς να της το πει.

Ο ποιητής, για να τον βοηθήσει, γράφει ποιήματα και του τα δίνει.

Κι εκείνος τα στέλνει στη γυναίκα σαν να 'ταν δικά του.

Τελικά, αγαπιούνται.

Και αποφασίζουν να περάσουν τη ζωή τους μαζί.

Και μετά, έρχεται ο πόλεμος.

Ο άνδρας με τον φίλο του πολεμάνε γενναία. Αλλά, μέσα στη βοή και στον θόρυβο των όπλων, ο φίλος τα χάνει. Και σκοτώνεται.

Ο ποιητής με τη μεγάλη μύτη στέκεται για πάντα δίπλα στη γυναίκα με τα μακριά μαλλιά.

Της κρατάει το χέρι τα βράδια όταν πετάγεται κλαίγοντας.

Εκείνη ξυπνάει και κοιμάται έχοντας τις λέξεις δίπλα της.

Μία μέρα καταλαβαίνει ότι πίσω από τις λέξεις που αγαπούσε κρυβόταν ο ποιητής με τη μεγάλη μύτη.

Είναι όμως αργά.

Αυτό ήταν λοιπόν.

Θα άφηνε ελεύθερο το αγαπημένο του βιβλίο.

Το βιβλίο θα άνοιγε τα φτερά του. Ήξερε ότι μπορεί να το έχανε για πάντα.

Δεν είχε όμως σημασία.

Ήταν σίγουρος ότι όποιος το έπαιρνε στα χέρια του θα ήταν όσο ευτυχισμένος υπήρξε και αυτός όταν το διάβαζε.

Άνοιξε την πρώτη σελίδα και έγραψε:

Όταν το βρεις, διάβασέ το με προσοχή.

Μετά, άφησέ το ελεύθερο.

Αν θέλεις, πες μου αν σου άρεσε.

Με λένε Α.Π. και η διεύθυνσή μου είναι....

Το επόμενο πρωί, πηγαίνοντας στο σχολείο, το άφησε στο παγκάκι, μπροστά από το μεγάλο κτίριο με τον κόκκινο σταυρό.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Ένα κορίτσι, γλομό και αδυνατισμένο, στέκεται όρθιο στο προαύλιο. Φοράει πιτζάμες που έχουν πάνω τους άλογα. Όταν το κορίτσι ζούσε έξω από το κτίριο με τον κόκκινο σταυρό, λάτρευε τα άλογα. Είχε και δικό της.

Το φώναζε Φλόγα και, κάθε φορά που το ίππευε, ένιωθε ελεύθερη. Τώρα, είχαν περάσει τρεις μήνες που δεν το είχε δει.

Σιγά σιγά όμως ήταν καλύτερα. Αν συνέχιζε έτσι, ίσως σε λίγες μέρες να έβλεπε ξανά τις φίλες της.

Σήκωσε το βλέμμα της ψηλά και άφησε να τη ζεστάνουν οι ακτίνες του ήλιου.

Αναζήτησε ένα σημείο να καθίσει. Πλησίασε το παγκάκι, αλλά δίστασε.

Ένα βιβλίο ήταν αφημένο πάνω. Κοίταξε γύρω, αλλά δεν είδε κανέναν.

Τελικά κάθισε, πήρε το βιβλίο στα χέρια της, και το άνοιξε προσεκτικά.

Ο άντρας με τη μεγάλη μύτη τής τράβηξε αμέσως την προσοχή.

Όταν έχεις τόσο μεγάλη μύτη, σκέφτηκε, οι άνθρωποι μόνο σε λυπούνται.

Και το κορίτσι ήξερε πολύ καλά πώς είναι να σε λυπούνται.

Είχε δει πολλές φορές αυτό το βλέμμα στα πρόσωπα των ανθρώπων.

Γι' αυτό αγάπησε αμέσως τον ποιητή με τη μεγάλη μύτη.

Θα ήθελε να τον έχει μπροστά της και να του πει ότι δεν πρέπει να φοβάται να δείξει στη γυναίκα με τα μακριά μαλλιά πόσο πολύ την αγαπάει.

Όταν ο ήλιος έπαψε να καίει, η κοπέλα έκλεισε το βιβλίο και ξαναγύρισε στον θάλαμό της.

Το άφησε δίπλα της και το διάβαζε ξανά και ξανά όλες τις υπόλοιπες μέρες. Όταν ήρθε η μέρα που θα μπορούσε να γυρίσει σπίτι, μάζεψε βιαστικά τα πράγματά της.

Άφησε το βιβλίο τελευταίο. Στον δρόμο της επιστροφής σταμάτησε μπροστά από το σχολείο της.

Κατέβηκε, σιγουρεύτηκε ότι δεν τη βλέπει κανείς, και άφησε το βιβλίο στο παγκάκι.

Τώρα, το βιβλίο ήταν και πάλι ελεύθερο.

Έβαλε το χέρι στην τσέπη της.

Ήθελε να σιγουρευτεί για χιλιοστή φορά ότι το χαρτάκι με τη διεύθυνση του Α.Π. ήταν εκεί...

ΑΓΟΡΙ

Ένα αγόρι με μαύρα μαλλιά και βλέμμα φοβισμένο περιμένει έξω από το σχολείο. Είναι ακόμη πολύ πρωί και η πόρτα δεν έχει ανοίξει.

Το αγόρι φοράει κοντομάνικο μπλουζάκι με τον Superman. Ήταν το πρώτο που ξεχώρισε στο πακέτο με τα ρούχα που του έδωσαν. Το αγόρι ήθελε να φαντάζεται έτσι τον εαυτό του. Σαν τον Superman που πετάει από ταράτσα σε ταράτσα και νικάει το κακό. Και δεν χρειάζεται να φύγει από τη χώρα του επειδή υπάρχει πόλεμος, ούτε να ταξιδέψει στοιβαγμένος σε βάρκες μαζί με άλλα τρομαγμένα παιδιά.

Αλλά δεν είναι Superman.

Είναι απλώς ένα αγόρι που ζει χωρίς γονείς σε ένα σπίτι, μαζί με τα άλλα παιδιά της βάρκας. Οι γονείς του είναι πολύ μακριά. Ίσως κάποια μέρα βρεθούνε ξανά όλοι μαζί.

Μέχρι τότε το αγόρι κρατάει φυλαγμένα στην καρδιά του τα λόγια της μητέρας του τη στιγμή που το αποχαιρετούσε.

Όπου κι αν βρεθείς, να είσαι καλός με τους ανθρώπους. Και να μαθαίνεις.

Γι' αυτό το αγόρι λατρεύει το σχολείο.

Στην αρχή όμως ήταν δύσκολα. Το αγόρι προσπαθούσε να δει στα μάτια των ανθρώπων αν οι λέξεις τους ήταν καλές ή κακές. Σιγά σιγά άρχισε να τις καταλαβαίνει, να τις κάνει δικές του. Διάβαζε και μάθαινε όλη μέρα.

5

Μόλις είδε το βιβλίο στο παγκάκι, σκέφτηκε ότι κάποιος το είχε αφήσει εκεί για αυτόν.

Κάθισε, κοίταξε γύρω του, και μετά άπλωσε δειλά το χέρι του και το πήρε.

«Ο ποιητής με τη μεγάλη μύτη», διάβασε στο εξώφυλλο και χάθηκε στην ιστορία.

Σήκωσε τα μάτια του μόνο όταν άκουσε το κουδούνι.

Πήρε το βιβλίο μαζί του στο δωμάτιο που μοιραζόταν με τα υπόλοιπα παιδιά.

Το έκρυβε κάτω από το στρώμα και, όταν όλοι κοιμόνταν, το έβγαζε και το διάβαζε.

Όταν ο ποιητής πήγε με τον φίλο του στον πόλεμο, δάκρυσε.

Και όταν ο φίλος δεν επέστρεψε ποτέ, θυμήθηκε τον πατέρα του.

Και έκλαψε.

Το αγόρι θα ήθελε να έχει μπροστά του τον ποιητή και να του πει ότι κανείς δεν πρέπει να τον κοροϊδεύει.

Γιατί το αγόρι ήξερε καλά πώς είναι να σε κοροϊδεύουν.

Όταν πια το είχε διαβάσει τόσες φορές όσες ήταν οι τρίχες στα μαλλιά του, το πήρε και πήγε στο πάρκο.

Το ακούμπησε σε ένα παγκάκι.

Αμέσως μετά, έφυγε τρέχοντας.

Γύρισε στο δωμάτιό του και χώθηκε στο κρεβάτι.

Κάτω από το στρώμα του υπήρχε τώρα μόνο το χαρτάκι με τη διεύθυνση του Α.Π.

Πάρκο

Γήπεδο μπάσκετ

Εκκλησία

Κάπου στην Αθήνα

Το βιβλίο ταξίδεψε ελεύθερο στην πόλη για πολύ καιρό.

Το πήραν στα χέρια τους δυο δίδυμα που όλο τσακόνονταν μεταξύ τους.

Και μετά, ένα αγόρι με μεγάλα αφτιά.

Και μετά, ένα κορίτσι που αγαπούσε τα ποιήματα.

Και μετά, ένα αγόρι που καθόταν στο δωμάτιό του όλη μέρα γιατί φοβόταν τα άλλα αγόρια.

Και μετά, άλλο κορίτσι κι άλλο αγόρι...

Το εξώφυλλο σκίστηκε στις γωνίες και η εικόνα του ποιητή ξεθώριασε.

Ο Α.Π. όλο αυτόν τον καιρό σκεφτόταν το βιβλίο του κάθε μέρα.

Κάποια βράδια τον έπιανε μια περίεργη λύπη και αναρωτιόταν αν έκανε καλά που το άφησε ελεύθερο.

Ωσπου μια μέρα πήρε ένα γράμμα.

Στον φάκελο, με κόκκινο στυλό, ήταν γραμμένο ένα κοριτσίστικο όνομα. Μόλις το άνοιξε, δυο χάρτινα άλογα έπεσαν κάτω.

Ένα χαρτί έγραφε:

Σ' ευχαριστώ που μου γνώρισες τον ποιητή. Τώρα ξέρω ότι υπάρχουν και άλλοι που φοβούνται.

Σε λίγες μέρες, πήρε νέο γράμμα.

Στον φάκελο, ήταν γραμμένο με μολύβι ένα όνομα που ο Α.Π. δεν είχε ξανακούσει.

Μέσα, το χαρτί έγραφε:

Ο ποιητής μού έμαθε να είμαι γενναίος.

Ο Α.Π. ενθουσιάστηκε.

Δεν είχε κάνει λάθος.

Ο ποιητής του είχε τη δύναμη να συγκινεί όσους τον γνώριζαν.

Δεν ήταν ο μόνος που τον αγάπησε.

Τώρα, δεν είχε παρά να σταθεί ξανά μπροστά στη βιβλιοθήκη του και να σηκώσει το βλέμμα ψηλά.

Δεν ήταν εύκολο να διαλέξει ποιο θα 'ταν το επόμενο βιβλίο που θα άφηγε ελεύθερο.

Ήταν όμως σίγουρος ότι θα τα κατάφερνε.

Το *Ένα βιβλίο ελεύθερο στην πόλη* αντλεί την έμπνευσή του από την ιδέα του Book crossing. Πρόκειται για μία παγκόσμια κινητή βιβλιοθήκη που ανανεώνεται διαρκώς με βιβλία που οι αναγνώστες αφήνουν ελεύθερα σε δημόσια σημεία της πόλης, διαθέσιμα σε κάθε πιθανό αναγνώστη. Μέσω της ομώνυμης σελίδας μπορείς να παρακολουθήσεις τη διαδρομή κάθε βιβλίου.

Ο ποιητής με τη μεγάλη μύτη είναι ο Συρανό ντε Μπερζεράκ.